

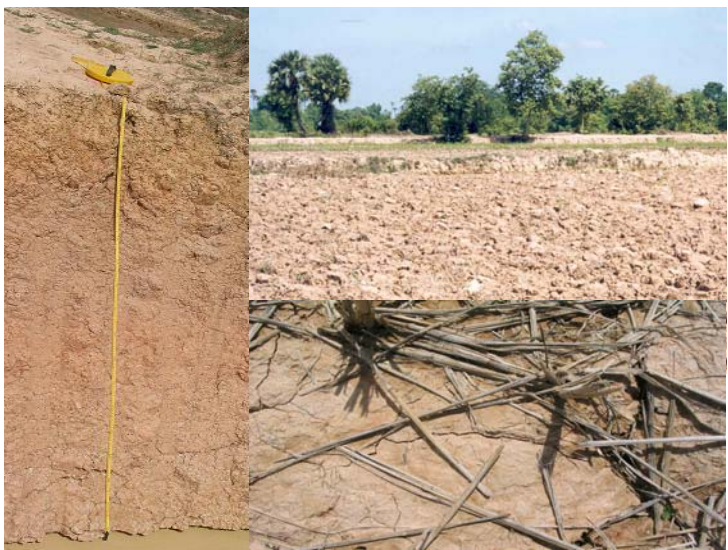

ការប្រើប្រាស់ជីគីមីសំរាប់ដំណាំស្រូវ

សារធាតុចិញ្ចឹមខនិដ N, P និង K ជាសារធាតុ ដ៏សំខាន់ក្នុងចំណោមសារធាតុចិញ្ចឹមផ្សេងៗទៀត ដែលរុក្ខជាតិត្រូវការ ដើម្បីទ្រទ្រង់ការលូតលាស់ និងផ្តល់ផ្លែផ្ការបស់វា។ ដីភាគច្រើននៅប្រទេសកម្ពុជា ជាពិសេសដីសំរាប់ដំណាំស្រូវពុំអាចផ្គត់ផ្គង់ សារធាតុចិញ្ចឹម ខនិដ ទាំងនេះឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់តាមតំរូវការរបស់ដំណាំឡើយ។ ដូច្នេះដើម្បីធានាបាននូវការលូតលាស់ជាប្រក្រតីរបស់ ដំណាំ គេចាំបាច់ត្រូវតែបាច់ជីបន្ថែមឱ្យបានត្រឹមត្រូវទៅតាមតំរូវការរបស់ដំណាំ និងអនុវត្តឱ្យបានខ្ជាប់ខ្ជួនតាមបទដ្ឋានបច្ចេកទេស ដើម្បីជៀសវាងនូវការខាតបង់ថវិកា ពេលវេលា និងផលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន។ ម្យ៉ាងទៀត បរិមាណជីដែលត្រូវប្រើ ក៏អាស្រ័យផង ដែរទៅនឹងប្រភេទដី ពូជដំណាំ របបទឹក និងកត្តាបរិស្ថាន ផ្សេងៗទៀត។

ខាងក្រោមនេះគឺជាអនុសាសន៍ នៃការប្រើប្រាស់ជីគីមីលើដំណាំស្រូវ ដែលដាំដុះលើ "ក្រុមដីបាតាន" នៃតំបន់ទំនាបអាស្រ័យ ទឹកភ្លៀងនៅប្រទេសកម្ពុជា។

ក្រុមដីបាតាន កកើតឡើងលើតំបន់ទំនាបល្បាប់ចាស់ ដែលមានកំណើតមកពីសំណឹកនៃសារធាតុផ្សេងៗពីតំបន់ភ្នំ និងដី ល្បាប់ពីទន្លេ។ ពេលមានទឹកជំនន់ធំ តំបន់នៃដីនេះតែង តែទទួលបានដីល្បាប់ពីជំនន់ទន្លេ ឬ បឹងដែរ។ គេប្រទះ ឃើញក្រុមដីនេះគ្រប់ទីកន្លែង នៃតំបន់ធ្វើស្រែក្នុង ប្រទេសកម្ពុជា ហើយតាមការប៉ាន់ស្មានក្រុមដីនេះ មាន ប្រមាណ ១០-១៥% នៃផ្ទៃដីដាំស្រូវសរុប។ នៅតំបន់ ដែលមិនទាន់មានការរុករានធ្វើស្រែ គេតែងតែសង្កេត ឃើញមានព្រៃត្រូពិចក្រាស់ល្មមដុះលូតលាស់ លើ ប្រភេទដីនេះ។

(សូមមើលរូបភាព)

កម្រិតប្រើប្រាស់ជីគីមី ក្នុងលក្ខខណ្ឌទូទៅ សំរាប់ក្រុមដីបាត មានដូចខាងក្រោម:

១-កម្រិតណែនាំទី ១ (ប្រើសំរាប់ពូជទំនើប) : **៧៥:៣០:០-៣០** (N, P₂O₅, K₂O, គ.ក្រ /ហ.ត) ដែលត្រូវបានដូចតទៅ:

✦ ជីទ្រាប់ធាត

- អ៊ុយរ៉េ (Urea) : ១៣៨ គ.ក្រ/ហ.ត
- ដេ អា ប៊េ (DAP) : ៦៥ គ.ក្រ/ហ.ត
- ប៊ូតាស្យូ (KCl) : ០-៥០ គ.ក្រ/ហ.ត

✦ **ជីបំប៉នលើកទី ១** (បាច ៣០ ថ្ងៃក្រោយស្លុង) : បាចជីអ៊ុយរ៉េចំនួន ៦៥ គ.ក្រ/ហ.ត

✦ **ជីបំប៉នលើកទី ២** (បាចពេលកំណកំណើតកូរ) : បាចជីអ៊ុយរ៉េចំនួន ៤៩ គ.ក្រ/ហ.ត

២-កម្រិតណែនាំទី ២ (ប្រើសំរាប់ពូជប្រពៃណី) : **៦០:២០:០-២០** (N, P₂O₅, K₂O, គ.ក្រ /ហ.ត) ដែលត្រូវបានដូចតទៅ:

✦ ជីទ្រាប់ធាត

- អ៊ុយរ៉េ (Urea) : ១១៣ គ.ក្រ/ហ.ត
- ដេ អា ប៊េ (DAP) : ៤៣ គ.ក្រ/ហ.ត
- ប៊ូតាស្យូ (KCl) : ០-៣៣ គ.ក្រ/ហ.ត

✦ **ជីបំប៉នលើកទី ១** (បាច ៣០ ថ្ងៃក្រោយស្លុង) : បាចជីអ៊ុយរ៉េចំនួន ៥២ គ.ក្រ/ហ.ត

✦ **ជីបំប៉នលើកទី ២** (បាចពេលកំណកំណើតកូរ) : បាចជីអ៊ុយរ៉េចំនួន ៣៩ គ.ក្រ/ហ.ត

ចំពោះដីប្រភេទនេះ ការប្រើប្រាស់ជីអាសូត (N) និងផូស័រ (P) តែងតែទទួលបានលទ្ធផលល្អ ប៉ុន្តែចំណាយតបទៅលើជី ប៊ូតាស្យូម មានលក្ខណៈទាប និងមានការប្រែប្រួលទៀតផង។ ចំណាយតបទៅនឹង ជីប៊ូតាស្យូម នៅមានកម្រិតក្នុងលក្ខខណ្ឌដាំដុះមិន គាប់ប្រសើរ ហើយបើនៅលើដីដែលមានជីជាតិល្អនៃក្រុមដីបាត ការដាក់ជីប៊ូតាស្យូមពុំស្តែងចេញនូវប្រសិទ្ធភាពរបស់វាទេ។ ក្នុង ករណីនេះពុំគួរប្រើ ជីប៊ូតាស្យូមទេ ប៉ុន្តែបើក្នុងលក្ខខណ្ឌធម្មតាអាចប្រើជីប៊ូតាស្យូមរហូតដល់មួយបារក្នុងមួយហិកតា។ ក្នុងលក្ខខណ្ឌ នៃការដាំដុះដែលមានលក្ខណៈប្រពលវប្បកម្ម រយៈពេលប្រហែល ៥ឆ្នាំ ការប្រើប្រាស់ជី K អាចមានប្រសិទ្ធភាព។ ប្រសិនបើតំលៃ ផលស្រូវខ្ពស់ ហើយស្រែមានទឹកគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ដាំដុះនោះគួរប្រើកម្រិតជី N និង P អោយបានខ្ពស់នៅលើដីប្រភេទនេះ (១២០:៦០:៣០)។ ពូជទំនើបតែងតែផ្តល់ ទិន្នផលខ្ពស់ជាងពូជប្រពៃណីនៅលើដីប្រភេទនេះ ទោះបីជាដាក់ ឬ មិនដាក់ជីក៏ដោយ។ កម្រិតណែនាំខ្ពស់គឺប្រើសំរាប់តែការដាំដុះពូជស្រូវទំនើបប៉ុណ្ណោះ។